

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119304831
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:6119304831.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Bratislava, Paštúnska 5, proti žalovanému: R. Š., W.. X.X.XXXX, M. F. V.E., Y. XXX, o zaplatenie 2.682,85 € s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.682,85 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 2.540,61 € od 27.9.2016 do 4.9.2017,
- zo sumy 2.525,61 € od 5.9.2017 do 24.10.2017,
- zo sumy 2.505,61 € od 25.10.2017 do 28.11.2017,
- zo sumy 2.495,61 € od 29.11.2017 do 12.12.2017,
- zo sumy 2.475,61 € od 13.12.2017 do 22.1.2018,
- zo sumy 2.455,61 € od 23.1.2018 do 19.11.2018,
- zo sumy 2.445,61 € od 20.11.2018 do 18.12.2018,
- zo sumy 2.435,61 € od 19.12.2018 do 21.1.2019,
- zo sumy 2.425,61 € od 22.1.2019 do 12.3.2019,
- zo sumy 2.410,61 € od 13.3.2019 do 30.4.2019,
- zo sumy 2.400,61 € od 1.5.2019 do 15.5.2019,
- zo sumy 2.385,61 € od 16.5.2019 do 1.7.2019,
- zo sumy 2.373,61 € od 2.7.2019 do 29.7.2019,
- zo sumy 2.363,61 € od 30.7.2019 do 13.8.2019,
- zo sumy 2.351,61 € od 14.8.2019 do 29.10.2019,
- zo sumy 2.344,61 € od 30.10.2019 do 27.2.2020,
- zo sumy 2.337,61 € od 28.2.2020 do zaplatenia,
a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 31.5.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.730,85 € s príslušenstvom, a to z titulu zmluvy o úvere. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 18.6.2019 platobný rozkaz č. k. 12Up/707/2019, proti ktorému podal žalovaný odpor. Dňa 30.9.2019 bola vec postúpená tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Uznesením č. k. 9Csp/209/2019-117 zo dňa 3.6.2020 súd pripustil, aby do konania na miesto obchodnej spoločnosti Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom

Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, vstúpil žalobca, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.4.2020. Podaniami doručenými tunajšiemu súdu dňa 3.1.2020 a dňa 11.5.2020 zobral žalobca žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 48,- €.

2. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 9Csp/209/2019-134 zo dňa 6.7.2020, ktorým vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 48,- € zastavil, vo výroku II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.612,- € s príslušenstvom, vo výroku III. vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 18,06 %. Proti uvedenému rozsudku podali žalobca aj žalovaný odvolanie. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd rozhodol rozsudkom č. k. 23CoCsp/48/2020-106 zo dňa 31.5.2021, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok II.), v napadnutej zamietajúcej časti (výrok III.) a v závislom výroku o trovách konania (výrok IV.) zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V právnom závere odvolací súd skonštatoval, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobcu, tiež náležitosti Zmluvy o úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a taktiež preskúmať, či nedošlo k hrubému porušeniu povinností žalobcu pri overovaní bonity žalovaného. Povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o výdavkoch a celkovej sociálno-ekonomickej situácii žalovaného v rozpore s odbornou starostlivosťou je možné považovať za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Povinnosťou žalobcu v súvislosti so skúmaním bonity žalovaného bolo prihliadnuť na údaje zistené z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Rozhodovanie o nároku žalobcu bude závisieť od výsledkov vykonaného dokazovania ako aj právneho posúdenia danej veci okresným súdom. Na základe uvedených skutočností zostal predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 2.682,85 € s príslušenstvom; výrok I. napadnutého rozsudku o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 48,- € nadobudol právoplatnosť dňa 4.9.2020.

3. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre úver dobrá pôžička, aktuálnym stavom úveru, výpisom z úverového účtu, prehľadom úhrad, špecifikáciou úrokov, podacími hárkami, výzvou na úhradu dlžnej sumy, výzvou na splatenie dlžnej časti úveru spolu s doručenkou, predžalobnou výzvou, sadzobníkom poplatkov, odporom, písomnými vyjadreniami strán sporu, výplatnými páskami, výpisom z účtu, lekárskymi správami, súhrnnými informáciami o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch, písomnými vyjadreniami žalobcu, rozhodcovskou zmluvou, dohodou o zrážkach zo mzdy, žiadosťou o úver, dopytmi spočívajúcimi v zisťovaní bonity žalovaného a zistil tento stav veci:

4. Na základe Zmluvy o úvere dobrá pôžička zo dňa 9.10.2014 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.610,- €. Spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 52,30 € (z toho výška mesačnej splátky 49,- € a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver 3,30 €) po dobu 120 mesiacov, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 5.825,91 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 20,62 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 18,90 %, konečnú splatnosť úveru 20.10.2024, splatnosť prvej splátky 20.11.2014 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. Na základe žiadosti žalovaného mu bol v období október 2015 až december 2015 povolený odklad splátok, v dôsledku ktorého došlo k navýšeniu mesačnej splátky úveru zo sumy 49,- € na sumu 52,- € (viď č.l. 101). Žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 31.8.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 26.9.2016. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 960,16 € a po tomto dátume sumu 48,- €. Pohľadávka žalobcu je vo výške 2.682,85 € a pozostáva z dlžnej istiny vo výške 2.337,61 €, z dlžného úroku vo výške 340,59 € a z dlžného poplatku vo výške 4,65 €.

5. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach ozrejmil súdu výpočet celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Pôvodný veriteľ uzatvoril Zmluvu so žalovaným, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 2.610,- €, ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 52,30 € od 20.11.2014 do 20.10.2024. Žalovaný sa zaviazal takisto mesačne platiť náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver vo výške 3,30 €. V zmysle bodu 2.2 Zmluvy celková čiastka úveru predstavuje sumu vo výške 5.825,91 €, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm.

g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov, ktoré sú uvedené v amortizačnej tabuľke. Poplatok za poistenie je zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa vyňatý, nakoľko žalovaný nemusel uzatvoriť túto doplnkovú službu, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. Žalobca požiadal pôvodného veriteľa o vyjadrenie sa k počtu a výške splátok, nakoľko reálne mal žalovaný uhradiť menšiu sumu, ako je uvedená v Zmluve. Pôvodný veriteľ uviedol, že daná skutočnosť je spôsobená tým, že dlžník si v Zmluve, ktorej súčasťou je aj žiadosť o úver, uviedol výšku požadovaného úveru spolu s dobou splatnosti úveru v rokoch. V čase uzavretia predmetného úveru bankový informačný systém zaokrúhľoval výšku splátky na celé číslo, pričom rozpočítaním na počet splátok požadovaných v Zmluve vychádzali splátky tak, že posledná splátka bola v nižšej výške, resp. posledné splátky mohli byť aj vo výške 0,- €, nakoľko systém nevedel podľa vyššie uvedených kritérií rozpočítať splátky na požadovanú dobu úveru. Výška poslednej splátky vzhľadom na uvedené predstavovala sumu 0,- € a výška predposlednej splátky bola v sume 43,91 €. Pri celkovej sume je potrebné postupovať nasledovne: $118 \times 49,- \text{ €}$ splátky splatné od 20.11.2014 do 20.8.2024 (bez vyčísleného poplatku za poistenie k úveru vo výške 3,30 €) + $1 \times 43,91 \text{ €}$ - splátka splatná 20.9.2024 (bez vyčísleného poplatku za poistenie k úveru vo výške 3,30 €) + $1 \times 0 = 5.782,- \text{ €} + 43,91 \text{ €} + 0,- \text{ €} = 5.825,91 \text{ €}$. Ďalej uviedol, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená v Zmluve vo výške 20,62 % je správna. Pri výpočte RPMN nemožno započítavať do výšky splátky poplatok za poistenie úveru. Žalobca uviedol, že žalovaný v žiadosti deklaroval, že je ženatý a má dve vyživované deti. Ukončil stredoškolské vzdelanie bez maturity, je zamestnaný na dobu neurčitú, pričom jeho mesačný príjem predstavuje sumu 900,- €. Pravdivosť týchto údajov osvedčil svojim podpisom. Výšku príjmu overil žalobca dopytom na sociálnej poisťovni, ktorým zistil, že žalovaný dosahuje príjem minimálne vo výške 810,- €. Žalovaný deklaroval aj záväzky vo výške 408,- €. Výška záväzkov žalovaného bola overená dopytom úverového registra, z ktorého je zrejmé, že žalovaný mal v čase podania žiadosti o úver dva existujúce úvery s mesačnými splátkami vo výške 165,- € a vo výške 173,- €. Overovanie bonity bolo realizované nasledovne: výška príjmu 900,- € - povinná rezerva z príjmu vo výške 50 % z príjmu 450,- € - splátky z úverového registra 338,- € = disponibilný zostatok 112,- €. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na splácanie poskytnutého úveru a poskytovateľ posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

10. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

11. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

12. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.5.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

13. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 5, ods. 6 prvá veta, ods. 9 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

19. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu po opätovnom právnom posúdení v zmysle právnych záverov rozhodnutia odvolacieho súdu vyvodil súd právny záver, že žaloba je dôvodná. Predmetom konania zostal po nadobudnutí právoplatnosti výroku I. rozsudku zo dňa 6.7.2020 nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.682,85 € s príslušenstvom. Súd po doplnení dokazovania konštatuje, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným Zmluvu, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

24. Súd dôkazy vykonané v danom spore vyhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd predmetnú Zmluvu posúdil ako platnú, uzatvorenú v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver vo výške 2.610,- € (viď č.l. 25, ako aj č.l. 27). Žalovaný si svoje povinnosti zo Zmluvy neplnil, pričom nezaplatil úver spolu s príslušenstvom riadne a včas, čím sa dostal do omeškania a vznikol mu dlh celkovo vo výške 2.730,85 € (do dátumu 20.6.2016 zaplatil len sumu 790,16 €, viď č.l. 7-8). Zo spisu vyplýva, že výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 31.8.2016 (č.l. 18) právny predchodca žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného, že ku dňu 30.8.2016 je pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 260,59 € a vyzval ho na jeho zaplatenie v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanému odoslaná (viď č.l. 9). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nereagoval na výzvu a dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.9.2016 (č.l. 27) vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 26.9.2016. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na zosplatenie úveru v súlade so zákonom, keďže bolo zmluvnými stranami

dohodnuté. Po opätovnom právnom posúdení nároku žalobcu v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu súd konštatuje, že medzi zmluvnými stranami došlo k platnému uzatvoreniu dohody o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, nakoľko hoci táto je súčasťou obchodných podmienok (viď č.l. 11-14, konkrétne ustanovenie VI. bod 6.9), jedná sa o dokument, ktorý je súčasťou Zmluvy (viď bod 4.6 Zmluvy). Súd zároveň konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti splátky, na základe ktorej došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade bol úver zosplatený najneskôr na základe splátky splatnej 20.6.2016 (keďže úver bol zosplatený dňa 26.9.2016, t.j. po uplynutí troch mesiacov omeškania od splátky splatnej dňa 20.6.2016, s ktorou bol žalovaný v omeškaní) a žaloba bola podaná dňa 31.5.2019, t.j. počas plynutia premlčacej doby.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.682,85 € pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 2.337,61 €, z dlžného úroku vo výške 340,59 € a z dlžného poplatku vo výške 4,65 €. Zároveň priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % z dlžnej sumy zohľadniac čiastočné úhrady zo strany žalovaného. Súd dodáva, že žalovanému uložil povinnosť plniť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže nepožiadaval o možnosť uloženia povinnosti plniť v splátkach, pričom zo spisu súd nemal preukázané také pomery žalovaného, ktoré by uvedený postup odôvodňovali.

26. Súd má po preskúmaní Zmluvy za to, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované právnymi predpismi, t.j. okrem iného náležitostí upravenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (je uvedená presným dátumom - 20.10.2024), či náležitostí upravenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pri posudzovaní predmetnej náležitosti (t.j. podľa § 9 ods. 2 písm. k)) súd vychádzal z eurokonformného výkladu predmetného ustanovenia, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, a teda aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, ako to konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018. V zmysle uvedeného rozhodnutia je teda predmetné ustanovenie potrebné vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

27. Čo sa týka náležitosti upravenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (t.j. povinnosti dodávateľa uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť), súd v tejto súvislosti uvádza, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov žalovanému zo Zmluvy neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, keďže v 3. štvrtroku 2014 bola hodnota RPMN vychádzajúc so súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk pre spotrebiteľský úver so splatnosťou od 5 do 10 rokov vo výške 17,33 %, a teda jej dvojnásobok predstavuje hodnotu 34,66 %, pričom RPMN dojednaná medzi účastníkmi zmluvy bola vo výške 20,62 %. Zároveň súd konštatuje, že celková výška úveru v sume 5.825,91 € bola vypočítaná správne. Poplatok za poistenie je zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa vyňatý, nakoľko žalovaný nemusel uzatvoriť túto doplnkovú službu, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok. Pre výpočet jednak ročnej percentuálnej miery nákladov a jednak celkovej čiastky úveru právny predchodca žalobcu vychádzal z výšky mesačnej splátky úveru 49,- €, t.j. bez poplatku za poistenie k úveru vo výške 3,30 €, a to vychádzajúc z výkladu ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého uvedený poplatok nemožno započítať do výšky splátky úveru (viď výklad vyššie). S poukazom na uvedené je potom výpočet ročnej percentuálnej miery a celkovej čiastky úveru nasledovný: $118 \text{ splátok splatných od } 20.11.2014 \text{ do } 20.8.2024 \times 49,- \text{ €} + \text{ splátka splatná } 20.9.2024 \times 43,91 \text{ €} + \text{ splátka splatná dňa } 20.10.2024 \times 0 = 5.782,- \text{ €} + 43,91 \text{ €} + 0,- \text{ €} = 5.825,91 \text{ €}$. Súd má za to, že uvedený postup veriteľa (t.j. stanovenie niektorej zo splátok úveru vo výške 0,- €) nie je príslušnými právnymi predpismi upravujúcimi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zakázaný. Na záver súd uvádza, že žalovaný nešpecifikoval, v čom konkrétne mal právny predchodca žalobcu použiť nekalé obchodné praktiky, z ktorého dôvodu sa uvedenou námietkou nezaoberal.

28. Súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu bol v čase uzatvárania Zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (konkrétne ustanovenia § 7 ods. 1, ods. 2) povinný zistiť schopnosť žalovaného splácať úver. Súd v tejto súvislosti uzatvára, že právny predchodca žalobcu postupoval dôsledne v zmysle citovaných ustanovení a pred poskytnutím úveru žalovanému s odbornou starostlivosťou posúdil jeho schopnosť ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to jednak údajmi uvedenými priamo žalovaným v žiadosti o úver (č.l. 232-233) či dopytmi na Sociálnu poisťovňu (č.l. 82 a č.l. 234), Spoločný register bankových informácií (č.l. 83-87 a č.l. 235-239) a na obchodnú spoločnosť EOS KSI, s.r.o. (č.l. 81). Z uvedených dôkazov vyplýva, že žalovaný mal v čase uzatvorenia Zmluvy príjem vo výške 900,- € mesačne a výdavky na splátky iných úverov a pôžičiek vo výške 338,- € (a to z titulu dvoch úverových produktov), bol ženatý, mal dve vyživovacie povinnosti a stredoškolské vzdelanie bez maturity. Veriteľ teda v konkrétnom prípade disponoval informáciami o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného, pričom pri poskytovaní úveru zohľadnil aj povinnú rezervu vo výške 50 % deklarovaneho príjmu, ktorú nie je možné zaťažiť splátkami úverov. Overovanie bonity bolo zo strany právneho predchodcu žalobcu realizované nasledovne: výška príjmu 900,- € mínus 450,- € (t.j. povinná rezerva z príjmu vo výške 50 %) mínus výška splátok vyplývajúca z úverového registra 338,- € = disponibilný zostatok 112,- €. Právny predchodca žalobcu teda pred poskytnutím úveru dôsledne (t.j. s odbornou starostlivosťou) posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a celkovej sociálno-ekonomickej situácii žalovaného. Možno teda uzavrieť, že nedošlo k porušeniu jeho povinnosti pri overovaní bonity žalovaného a teda úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov (v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 citovaného zákona by uvedený následok nastal len v prípade, ak by došlo k porušeniu uvedenej povinnosti a len ak by sa jednalo o hrubé porušenie).

29. V súvislosti s námietkou žalovaného týkajúcej sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd v spojitosti s právnym názorom odvolacieho súdu (viď body 28. až 30. odôvodnenia) konštatuje, že postúpenie pohľadávky je potrebné považovať za platné, nakoľko právny predchodca žalobcu písomne vyzval žalovaného na úhradu peňažného záväzku výzvou zo dňa 26.9.2016 (č.l. 27), pričom toto omeškanie trvalo dlhšie ako 90 dní, t.j. ako to požaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 9.4.2020). Žalovaný bol teda vyzvaný na plnenie a informovaný o predčasnom zosplatnení úveru po tom, ako bol viac než 90 dní v omeškaní s plnením. Súd už len dodáva, že medzi zmluvnými stranami bola dňa 9.10.2014 uzatvorená aj Rozhodcovská zmluva (viď č.l. 230), súd sa ňou však bližšie nezaoberal z dôvodu, že predmetný nárok si žalobca (resp. jeho právny predchodca) neuplatnil na určenom rozhodcovskom súde.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 3 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd uvádza, že je potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaný zaviniel zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 48,- €, keďže čiastočne plnil až po podaní žaloby. Žalobca si v konaní uplatňoval sumu celkovo vo výške 2.730,85 €, súdom mu bola priznaná len suma 2.682,85 €, pričom súd konanie v časti o zaplatenie sumy 48,- € zastavil; žalobca bol teda úspešný v celom rozsahu. Súd uvádza, že trovy konania tvoria jeden celok, t.j. po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu rozhoduje o nároku na náhradu trov celého konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci, pričom pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je podstatný celkový úspech strany v spore (§ 255 CSP). Na záver súd dodáva, že sa zaoberal možnou aplikáciou ustanovenia § 257 CSP, nezistil však dôvody, ktoré by postup podľa citovaného ustanovenia umožňovali. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolaia (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).